

El festival d'estiu de Barcelona iguala, amb un 66 per cent, l'índex d'ocupació assolit el 2002

Més teatre i menys música per a la propera edició del Grec

'Els deu manaments', de la Volksbühne de Berlín, va ser un dels espectacles que va exhaurir les entrades

TEATRE LLIURE

Xavier Cester
BARCELONA

Un balanç "constructiu més que triomfalista" i la constatació que "el model de festival funciona" tot i la necessitat d'ajustos. Aquest és el balanç de Borja Sitjà per al Grec05.

Oblidem-nos del 2004 amb l'excelsitud del Fòrum. Les xifres del Grec 2005 s'han de comparar amb les del 2003. En l'edició que es tancarà el 8 d'agost s'ha arribat als 99.426 espectadors, que, sumats als 35.000 que s'estimen que han passat pel programa Interferència, suposen 134.426. En percentatge, això vol dir un 66 per cent d'ocupació, quatre punts més que el 2003, i gairebé el mateix que el 2002 (66,81%).

Per al director del certamen, "la concentració de l'oferta a Montjuïc i la reducció del nombre d'espectacles" ha funcionat molt bé. Analitzant sector per sector, Sitjà va destacar la seva satisfacció pel capítol de teatre, amb propostes que "quedaran en la memòria de la ciutat". Sitjà vol continuar amb l'aposta pel circ, tot i els entrebancs a l'hora d'emplaçar la carpa del

Circus Ronaldo. "Cal fer una reflexió sobre les dificultats de la ciutat per acollir espectacles d'aquest tipus".

Pel que fa a la dansa, els creixents ajuts de la Generalitat al sector "han canviat la forma

d'actuar i viure de les companyies". "Penso continuar produint dansa catalana", referma en tot cas Sitjà, que anuncia per al 2006 un nou espectacle de Sol Picó així com la presència de dos o tres produccions foranes més. Això sí, el repte seria ara "crear públics" per a la dansa.

Llums i ombres

El capítol amb més desnivells és el que justament enguany ha comptat amb més oferta, la música (26 concerts per 15 espectacles teatrals). Les vetllades fetes al mateix teatre Grec "han estat un èxit, amb prop del 90 per cent d'ocupació". Paolo Conte, Joan Manuel Serrat, Jamie Cullum, Miguel Poveda i Martirio són alguns dels noms que constitueixen la cara.

La creu han estat el Poble Espanyol i el Barcelona Teatre Musical (BTM). "El percentatge ha estat baix", reconeix Sitjà, que afegeix que "sembla que la música en general a la ciutat no ha anat bé". "26 concerts són molts -afegeix-, cal fer un treball amb el sector". Tot i això, el responsable del Grec segueix afirmant que "el concepte és l'adequat: fer tot allò que a la temporada no arriba", en resum, un programa "eclèctic".

"L'error no ha estat de contingut sinó de continent".

Reajustos per al futur

Donats els resultats, Borja Sitjà va avançar algunes receptes per a l'edició del 2006 del Grec, la del 30 aniversari. "Tinc la convicció que el Grec és un festival de teatre on fem música". Per tant, reducció del nombre de concerts al mateix temps que s'incentiven les produccions pròpies, i augmentar els espectacles teatrals. "N'hi caben en-

Segons Sitjà, "l'error en la programació musical no ha estat de contingut, sinó de continent"

cara més, un parell d'estrangers i una producció pròpia més". Un reequilibri que, en tot cas, tindria com a objectiu global "no passar dels 40 espectacles" (aquest anys se n'han fet 51).

The Wooster Group i Mikhail Baryshnikov són alguns dels noms previstos per a un 2006 en què Sitjà espera també comptar amb espais més petits per a la música, com el Convent de Sant Agustí, i recuperar els solos. Pel que fa al ressò internacional, més que de cara al públic, el director del certamen aposta pels professionals del sector: "El Grec compta en totes les taules de coproducció".

LES DADES DEL GREC 2005

Espectacles que han exhaurit les entrades

- ▶ Paolo Conte
- ▶ Joan Manuel Serrat
- ▶ Jamie Cullum
- ▶ Eleftheria Arvanitaki
- ▶ Escola d'Òpera de Pequín
- ▶ Bebe i Elbicho
- ▶ Eraritjaritjaka
- ▶ Cosa d'homes
- ▶ Trisha Brown Dance Company
- ▶ El pianista
- ▶ Els germans Karamàzov
- ▶ Els deu manaments
- ▶ Celebració
- ▶ Animales nocturnos
- ▶ Circus Ronaldo
- ▶ Fi de partida

- ▶ Assistents al Festival **99.426** (134.426, comptant-hi Interferència)
- ▶ Percentatge mitjà d'ocupació **66%**

Els espais amb més ocupació

- ▶ TNC **97%**
- ▶ Sala Beckett **85%**
- ▶ Teatre Romea **82%**

Els espais amb menys ocupació

- ▶ Villarroel Teatre **30%**
- ▶ BTM **45%**
- ▶ Teatre Tantarantana **55%**

EL COMENTARI

Algú entén el Grec?

J.M. HERNÁNDEZ RIPOLL

Musicalment parlant, el Grec és un festival vulgar. El temps i els seus directors s'han encarregat de convertir-lo en un potatge amb molt os i poca carn, on la majoria dels ingredients es trien per donar volum a una programació que necessita un replantejament a consciència. Cal amb urgència retallar l'elevat nombre de concerts i concentrar-los en sis o set cites puntuals, amb muntatges de qualitat que brindin la possibilitat de veure artistes que es prodiguen poc, ja sigui per l'elevat caixet o per les dimensions del seu espectacle. Paolo Conte en seria un exemple. O el retorn d'en Serrat. També acceptaríem Joe Zawinul o John Zorn. I para de comptar.

La resta d'aquesta edició ha estat una majoria de noms que han entrat a la llista aprofitant que passaven per aquí. Però, per què no formaven part del cartell noms com Crosby, Stills & Nash, Rod Stewart o Diana Ross, si tots ells actuaven per Catalunya? Un conegut promotor em comentava que ja fa temps que ha deixat de trucar Borja Sitjà per oferir-li propostes, ja que no es posa mai al telèfon. És evident que no tothom té les mateixes influències ni el número d'un mòbil particular que va a càrrec de l'Ajuntament. S'intuïa que amb l'arribada de Carles Sala a l'icub la cosa canviaria. Però l'evidència ens diu que els responsables del Grec i la Mercè no tan sols estan enquistats a les cadires, sinó que treballen amb dinàmiques viciades.

De vegades, els programadors es deixen encisar pel poder i es converteixen en visionaris que actuen sota un criteri deformat per la seva pròpia autocomplença, quan haurien d'actuar amb peus de plom pel fet de remenar diners públics. Per això no és gens agosarat recomanar al senyor Sitjà que, si pensa continuar, contracti un assessor musical perquè li posi una mica d'ordre. Algú que hi entengui, que li digui que comprar d'oferta no sempre és bo, que li recordi que Antonio Vega va actuar fa tres mesos al Bikini o que Els Pets no s'han de col·locar amb calçador per cobrir l'expedient. Una mà dreta que treballi sense pressions, que agafi el telèfon, que es desprengui de l'amiguisme imperant i que escolti les ofertes de tothom. Mentre no sigui així, al Grec no l'entendrà ni el pobre faune.